

да са промъкне презъ Бебрево-Елена. Когато Сюлейманъ стъпилъ на новата си служба той поченжлъ цѣлъ редъ рекогносцировки — т. е. разузнавателни походи. Това същото ставаше и въ руския Русчукски отрядъ, който на 12 октомврия бѣше загубилъ единъ отъ своитѣ видни началници князя Сергѣя М. Лейхтенбергскаго, паднжлъ жертва на бойното поле.

На 7 ноемвр. Сюлейманъ паша проводилъ 16 табура аскеръ да нападнжтъ рускитѣ предни позиции на Кара-Ломъ, но още вечерята тѣ били отблъснжти по всичката линия. На 14 ноемвр. Турцитѣ правятъ друга стъпка още по рѣшителна. Тѣ нападатъ на Тръстеникъ и на Мечка съ по голѣми сили. Подирь шестъ часа упоренъ бой, войскитѣ на великия-князь Владимира Александровича блистателно отбили неприятеля и го гонили по всичката линия додѣ стъмнѣе. Подирь тѣзи опитвания Сюлейманъ поченжлъ да са приближава къмъ Елена. На 22 ноемврий турекия главнокомандующи съ войска отъ 20 до 30 хыляди нападнжлъ предната русска позиция на Марянь, дѣто началствовалъ князь Святополкъ Мирский съ два полка. Отбити отъ Маренската позиция съ голѣми загуби хора, топове и разни припаси, русекитѣ войски подирь упорно сражение били принудени да са отдалечатъ отъ Елена на Яковци, дѣто са спрѣли и поукрѣпили. Тамъ тѣ получили малко помощъ, дошелъ самъ баронъ Делингегаузенъ и испроводилъ помощъ къмъ Златарица. Русситѣ могли да са задържатъ на своитѣ позиции до Плевенската побѣда.

На 2 дек. турекитѣ войски оставили Елена и са опжтили къмъ Ахмедлии, по пжтя за Сливень. Русситѣ ударили подирь неприятеля, завзели Бебрево съ много плѣнни и припаси и гонили турцитѣ до Ахмедлии.